

CU O DIADEMĂ ROMANTICĂ

Rolea Nicolae

Cu o diademă romantică

Luna, cu o diademă romantică,
S-a întors la locul vrăjit
Și într-o splendoare sălbatică
Iarăși în vis m-am trezit!

Cu flori și cu stele șăgalnice
În valsuri balta vibra,
Inima, în fine acorduri acrilice,
Pe clape vrăjite cânta.

Trestiile visătoare în farmece
Săbii spre înalt aruncau,
Nuferii, în rotocoale romantice,
De vraja ei înfloreau.

Pe drumul știut, veselă înserarea
Ofta șmecherește trecând,
Urmându-mi nestăvilat chemarea
Veneam pe cărare zâmbind!

Rochia diafană, pe tufe, molatică
O așeză într-un târziu
Și balta, în așteptare sălbatică,
Îmi dădea impulsuri să viu!

La locul de altă dată, cu emoție,
Am pășit stingherit
Un dor în piept în prag de comoție,
Nu stătea locului priponit!

Cu mâna de tremur cuprinsă
Trestiile discret le-am mișcat
Strălucitoarea-i diademă prelinsă
În ochi mi s-a revărsat!

Albă și fină, clară, splendidă
Înota în baltă visând
La aura-i strălucitoare, candidă,
Mă prinse cu privirea, oftând!

Speriată, cu mâinile-și ascunse

Sânii ei de foc nemaivăzut...
Când, stăpânul cu piciorul mă-mpunse
Trezindu-mă din visul cerut!

03.10.2010